

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.357 van 27 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart erkend politiek vluchteling te zijn, op 28 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 31 juli 2008 houdende de weigering een gunstig gevolg geven aan het verzoek om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart in België geboren te zijn op 13 maart 1953 als kind van erkende politieke vluchtelingen in België en derhalve ook erkend politiek vluchteling te zijn.

Verzoekster verklaart sedert 23 maart 1974 samen te wonen met de heer W.A.

Zij verklaart een kind X.R.D.C. te hebben met haar ex-echtgenoot geboren op 29 april 1973 die ook de Belgische nationaliteit heeft.

Verzoekster was tot 3 juli 1998 in het bezit van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 26 januari 1998 wordt verzoekster van ambtswege afgevoerd.

Zij verklaart door omstandigheden haar verblijfsvergunning niet te hebben verlengd, waardoor zij niet meer is ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Zij verklaart België nooit te hebben verlaten en stelt dat zij via de gemeente Oostende verschillende bewijzen heeft voorgelegd waaruit zou blijken dat zij het land niet verlaten heeft en steeds in België is gebleven.

Op 17 juni 2002 vraagt verzoekster om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Als bewijs dat zij België nooit verlaten heeft, voegt verzoekster een aantal documenten bij.

In het kader van voormelde vraag stuurt verzoekster op 29 september 2007 opnieuw documenten op als bewijs dat zij nooit het land verlaten heeft.

Op 31 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering een gunstig gevolg geven aan het verzoek om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

De vreemdeling heeft gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Op het ogenblik van zijn aanvraag was hij immers niet meer in het bezit van een geldige verblijfsvergunning.

Bij mijn beslissing heb ik eveneens rekening gehouden met alle relevante elementen in zijn dossier en met de documenten die door betrokkene werden voorgelegd.

Wettelijke basis: art. 19 wet 15/12/1980, art. 35 en 39 K.B. 08/10/1981.

Hij heeft wel de mogelijkheid een verzoek in te dienen overeenkomstig artikel 9 bis of ter van de wet van 15/12/1980 op basis van het K.B. van 07/08/1995 inzake het recht op terugkeer.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de schending van de formele motiveringsverplichting.

Verzoekster stelt eerstens dat het opmerkelijk is dat de verweerder voortdurend in de derde persoon mannelijk schrijft terwijl zij een vrouw is. Zij stelt dat zij een reeks documenten voorgelegd heeft aan de verweerder via de gemeente Oostende, dat zij echter geen kopie meer heeft van deze documenten zodat zij ze ook niet kan voorleggen in huidige procedure, dat deze normaalgezien in het administratief dossier dienen te zitten, dat zij ten tijde van onderhavig verzoekschrift nog geen inzage in het administratief dossier heeft en ze dus ook niet kan voorleggen. Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de relevante feiten en de door haar voorgelegde documenten niet voldoen om een herinschrijving te bekomen, dat er enkel gesteld wordt ‘*na grondig onderzoek*’ en ‘*bij mijn beslissing heb ik eveneens rekening gehouden met ...*’. Verzoekster vervolgt dat geen enkele

concrete redenen worden uiteengezet omtrent de redenen van de weigering tot herinschrijving en waarom de voorgelegde documenten en gegevens door verzoekster niet voldoen, dat een dergelijke motivering niet toelaat dat zij zich kan verdedigen, noch kan begrijpen waarom haar een afwijzende beslissing werd betekend.

In de nota met opmerkingen benadrukt de verweerder dat de herinschrijving van verzoekster –in de bestreden beslissing ‘de vreemdeling’ genoemd en derhalve correct aangesproken met ‘hij’- werd geweigerd omdat zij niet meer in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, dat dit onomstotelijk blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, dat aan de motiveringsplicht werd voldaan.

Verzoekster repliceert dat in het administratief dossier terug te vinden is waarom verzoekster niet over deze vergunning beschikt.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr.144.471). De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoekster kan gevolgd worden waar zij stelt dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de relevante feiten en de door haar voorgelegde documenten niet voldoen om een herinschrijving te bekomen, dat er enkel gesteld wordt *‘na grondig onderzoek’* en *‘bij mijn beslissing heb ik eveneens rekening gehouden met ...’* en vervolgt dat geen enkele concrete redenen worden uiteengezet omtrent de redenen van de weigering tot herinschrijving en waarom de voorgelegde documenten en gegevens door verzoekster niet voldoen, dat een dergelijke motivering niet toelaat dat zij zich kan verdedigen, noch begrijpen waarom haar een afwijzende beslissing werd betekend.

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt inderdaad dat de inhoud verzoekster het genoemde inzicht niet verschaft en haar niet toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken, nu het ten minste zeer onduidelijk is waarom de voorgelegde documenten en gegevens niet kunnen leiden tot een herinschrijving in het vreemdelingenregister. Bijgevolg is de motivering van de bestreden beslissing dermate vaag zodat deze verzoekster niet in staat stelt zich te verdedigen noch te begrijpen waarom haar een afwijzende beslissing werd betekend.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt aangetoond.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 31 juli 2008 houdende de weigering een gunstig gevolg geven aan het verzoek om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.